ASPECTE ALE UTILIZĂRII NEGAȚIEI ÎN COMENTARIILE METALINGVISTICE DIN *ATLASUL LINGVISTIC ROMÂN PE REGIUNI. MUNTENIA ŞI DOBROGEA VI*

FRANCO R. CONSTANTIN

INTRODUCERE

Lucrarea de față tratează din punct de vedere cognitiv structurile sintactice negative din comentariile metalingvistice în a căror componență intră marcatorul de negație *nu*. Obiectivele articolului sunt de a evidenția două „fenomene ilocuționare" exprimate de negație (*respingere* şi *non-existență*) şi de a discuta aplicabilitatea conceptului QUD (*Question Under Discussion* = [chestiunea supusă discuției]) la nivelul comentariilor anchetatorilor. În articolul de față ne propunem să prezentăm: I modul de funcționare al construcțiilor negative din comentariile metalingvistice; II răspândirea din punct de vedere geolingvistic a construcțiilor negative în Muntenia şi Dobrogea.

Corpusul de texte a fost excerptat din ***ATLASUL LINGVISTIC ROMÂN PE REGIUNI. MUNTENIA ŞI DOBROGEA VI***, Teofil Teaha, Nicolae Saramandu, Bogdan Marinescu, Editura Academiei Române, ed. Nicolae Saramandu, Manuela Nevaci, Bucureşti, 2020.

I. MODUL DE FUNCȚIONARE AL CONSTRUCȚIILOR NEGATIVE DIN COMENTARIILE METALINGVISTICE

1. *Respingerea* în comentariile informatorilor

Ancheta dialectală este o formă de comunicare dirijată (Dumistrăcel, Hreapcă, Bîrleanu 1997: 46) şi este cel mai răspândit procedeu de culegere a faptelor de limbă, care se foloseşte în elaborarea atlaselor lingvistice. Scopul acestui tip de limbaj este o *afacere*, în cadrul căreia participanții acționează pentru obținerea de informații (Vântu 1991: 115). Comentariile metalingvistice aparțin atât anchetatorilor, cât şi informatorilor. În ceea ce priveşte comentariile anchetatorilor, acestea sunt utilizate în anchetele dialectale pe teren pentru a obține forme şi termeni specifici graiului anchetat. Comentariile informatorilor reprezintă răspunsurile la întrebările sau cerințele adresate de către anchetator, prin care se ajunge sau nu la o clarificare asupra chestiunii anchetate.

FD, XXXIX, Bucureşti, 2020, p. 37–46

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

În ambele tipuri de comentarii sunt prezente structuri negative ce conțin marcatorul negativ *nu*. Din punct de vedere semantic *nu* este un concept abstract (nu există o reprezentare prototipică la nivel cognitiv pentru acest concept). În urma unor experimente psiholingvistice (MacDonald & Just 1989: 633–642) s-a emis ipoteza conform căreia cuvintele negative afectează nivelul de activare al reprezentărilor mentale ale conceptelor, ceea ce generează o dificultate în cadrul procesului de comprehensiune. Această dificultate se materializează prin efecte de întârziere survenite în cadrul unor sarcini logice de stabilire a valorii de adevăr a propozițiilor negative, fie în raport cu o imagine (Kaup, Yaxley, Madden, Zwaan & Lüdtke 2007: 976–990), fie în raport cu evidențe general valabile despre lume (McKinstry, Dale & Spivey 2008: 22–24). Când într-un text sau într-o conversație se întâlneşte un marcator negativ, la nivel mental au loc diferite procese pentru înțelegerea propoziției[1]. Conceptele abstracte sunt strucurate sistematic prin intermediul unor domenii conceptuale care îşi au originea în experiența comportamentală a vorbitorului cu lumea înconjurătoare şi sunt reprezentate mental prin intermediul unor situații mai concrete (Evans & Green 2006).

Pentru a pune în evidență subiectul tratat în articol, din comentariile informatorilor au fost selectate acelea care au structura de tipul [la + noi + **nu** + verb reflexiv], [**nu** + verb (III, pl.) + la noi], [noi + **nu** + verb (III, sg.)], după cum urmează:

(1) *la noi̯ nu să zíĉe îl văzúi̯*, 103 (I. C. Brătianu, Tulcea)
(2) *la noi̯ nu să spúne că fuséşi̯, că văzúşi̯.*, 103 (Roseți)
(3) *nu [se zice] aşḣi tuşít*, 201
(4) *nu pre̯aobişnui̯ím.*, 196 (Băneasa)
(5) *la noi̯ nu să zíĉe lu̯ai̯*, 337 (I. C. Brătianu-Tulcea, Niculițel, Turcoaia)
(6) *noi̯ nu spúnem pă boi̯eréşte*, 420 (Luncavița, Niculițel)
(7) *aici la noi s-a țivilizat lumea, nu zice piĉére, zice piĉo̯áre"*, 1967 (Dridu-Ialomița, Sohatu, Turcoaia, Topologu)
(8) *noi̯ nu vorvím cu fuséi̯o, 837.*, 1956 (Grindu)
(9) *[D] ținúi̯ nu i̯e la noi̯, la oltén i̯i̯e, 838+:* (Miloşeşti), 345
(10) *[D] ținúi̯ nu u̯obijnuu̯ím la noi̯, am ținút, 871–875, 876+: [se spune] pîn álti reĝiu̯ún i̯*, 345

[1] Menționăm două procese generale: la nivelul primului proces se produce reprezentarea intensiunii propoziției care are la bază regulile semanticii compoziționale, iar la nivelul celui de-al doilea proces, se realizează extensiunea – modelul mental al situației, prin folosirea reprezentării din primul proces. Subordonate acestor două procese, se regăsesc şi alte operații mentale: în *Simulations of Negated Text Information* (Kaup, Yaxley, Madden, Zwaan & Lüdtke, 2007) se propun următoarele două etape: în primă instanță se construieşte o simulare mentală a argumentului pozitiv, după care această simulare este respinsă şi înlocuită cu una care se află în raport de concordanță cu înțelesul propoziției.

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

Prin aceste exemple (1) – (10), vorbitorii exprimă un anumit fenomen ilocuționar al negației: cel al **respingerii**, în care referentul (în cazul de față – chestiunea anchetată) există undeva într-un spațiu contextual al evenimentului (alt grai decât cel pe care îl vorbește informatorul), însă este respins. Prin utilizarea pronumelui personal *noi* din (1), (2), (5), (6), (7), (8), (9), (10) vorbitorul mărturisește apartenența la propriul spațiu lingvistic şi, ulterior, prin încorporarea negației se exprimă constatarea diferenței dintre termenii specifici graiului său şi faptul că termenul care se dorește a fi obținut face parte din altă arie geografică (mai învecinată). Totodată, prin negație, se marchează neidentificarea cu forma care nu există în graiul anchetat, subiectul nu percepe formele respective ca fiind proprii graiului pe care îl vorbește (vezi şi conceptul de *dialectologie perceptivă* Schmidt). Astfel, în (1), (2), (3), (5), (8), referentului – care este reprezentat de forma verbală supusă discuției – *îl văzúi̯*, *că fuséşi̯*, *aş ḿi tuşít*, *lu̯ai̯*, respectiv *fuséi̯*, îi este recunoscută existența, dar prin negare (*noi/la noi nu*) nu îi este acceptată ocurența în tipul de grai al subiectului.

În exemplul (4), în urma unei întrebări directe care viza aflarea formei de mai-mult-ca perfect pentru verbul *a tuşi*, prin răspunsul *nu prea obişnuim*, formulat la persoana I plural, subiectul recunoaşte forma standard *tuşisem*, însă nu o regăseşte ca fiind specifică pentru graiul din care face parte. Considerând că limba este concepută ca *un moment al unei realități mai complexe* (Marina Ciolac *et alli* 1984: 60), la nivelul exemplului (7), pe lângă constatarea diferenței dialectale – *aici la noi* [...] *nu zice pi̯ĉére, zice pi̯ĉo̯áre*, atitudinea informatorului pune în evidență şi un factor de natură socioculturală asociind forma menționată de anchetator – *pi̯ĉére*, cu o categorie socială identificată ca fiind inferioară lui – *la noi s-a țivilizat lumea* [...].

2. *Non-existența* şi *Question Under Discussion* (*QUD* = [chestiunea supusă discuției]) în comentariile anchetatorilor

Cu privire la comentariile anchetatorilor, acestea au fost împărțite în două categorii, în funcție de intenționalitatea utilizării negației. Din *prima categorie* (18) – (30) fac parte structurile [**nu** + verb (a putea) + verb (a obține) şi [**nu** + verb (a se folosi)], care prin însemnătatea lor exprimă categoria semantică de **non-existență** a negației (referentul – termenul care se dorește a fi obținut – nu se manifestă într-un context al evenimentului). Aceste exemple sugerează imposibilitatea informatorului de a obține termenii doriți, din cauza faptului că aceştia nu există în uzul vorbitorilor din graiul anchetat.

(19) nu s-au putut obține decât pers. 1–3 sg., 138
(20) Nu au fost obținute răspunsuri pentru persoanele a II-a sg. şi pl., 1803
(21) *[Nu s-au obținut alte forme]*., 1958
(22) Nu s-a obținut decât o singură formă., 1958

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

(23) În multe puncte cartografice nu s-au obținut forme de mai-mult-ca-perfect, acestea confundându-se cu cele de perfect compus., 535
(24) *[Subiectul afirmă că nu se folosesc în sat formele de perf. c. cu participiul în ără; le-a auzit în alte comune]*, 195
(25) Perf. s. nu e curent în grai., 345
(26) Nu se foloseşte, 409
(27) Celelalte forme nu sunt folosite., 140
(28) *[Nu cunoaşte formele de m. m. c. perf.]*, 1958
(29) Informatorul nu foloseşte aceste forme., 103
(30) Cu toate insistențele, nu am putut obține perf. s. deşi subiectul îl are în grai., 138

În comentariile metaligvistice de mai sus, negația apare în mod natural în planul contextual al discursului, ca urmare a conceptualizării fenomenului ilocuționar la care face trimitere. Astfel, în exemplele (19) – (30) se regăsesc două tipuri de răspunsuri, în funcție de conținutul cantitativ şi calitativ al mesajului conținut:a) răspunsuri care satisfac integral clarificarea subiectului supus discuției (24), (25), (26), (28), (29) şi b) răspunsuri care satisfac parțial chestiunea anchetatorului (19), (20), (21), (22), (27). Astfel pentru a), pe de o parte informatorii declară ei înşişi că în vocabularul lor nu se regăseşte referentul anchetat – (24) *[Subiectul afirmă că nu se folosesc în sat formele de perf. c. cu participiul în -ără* [...], iar pe de altă parte, anchetatorul constată în urma discuției că în graiul vorbitorilor nu apar termenii respectivi – (25) *Perf. s. nu e curent în grai*., 345 , (26) *Nu se foloseşte*, 409, (28) *[Nu cunoaşte formele de m. m. c.perf.]*, 1958, (29) *Informatorul nu foloseşte aceste forme*., 103. În ceea ce priveşte răspunsurile de la b), acestea sunt parțiale întrucât prin aportul de informațial eliptic, obiectivul anchetei nu este îndeplinit în întregime. În exemplul (19), în urma unei întrebări indirecte pentru aflarea formelor de perfect simplu, persoanele 1-6 pentru verbul *a plânge*, anchetatorul nu reuşeşte să obțină într-o anumită zonă (675), decât formele pentru persoanele 1–3 singular, cu mențiunea că pentru celelate trei persoane de plural, subiectul apelează la fromele de imperfect.

2.1. *Question Under Discussion* = [chestiunea supusă discuției]

Al doilea tip de comentarii (32) – (36) cuprinde o serie de întrebări adresate informatorilor. Majoritatea întrebărilor în interiorul cărora este încorporat şi marcatorul negativ *nu* sunt fraze ce conțin o propoziție circumanțială de timp, introdusă prin advebrul de timp „când", cu structura [când + **nu** + verb] + [pronume invariabil interogativ + verb] + ...(32) – (36), însă apar şi alte tipuri de structuri: propoziție circumstanțială condițională, introdusă prin conjuncția *dacă*, de tipul: [dacă + **nu** + ...] + [atunci + pronume invariabil interogativ].

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

(32) *Când nu tac, ce zici că fac?, 167*
(33) *Când omul nu vorbeşte, ce zici că face?, 172*
(34) *[Întrebare indirectă] Când iei un pumn de făină de grâu şi unul de făină de secară şi le pui la un loc şi faci aşa cu mâna (GEST), de nu se mai cunoaşte care-i făina de grâu şi care-i cea de secară, ce zici că faci?, 1859*
(35) *[Întrebare indirectă] Când nu-ți mai taie coasa, ce faci cu ea?, 1092*
(36) *[Întrebare indirectă] Dar, când focul nu arde bine, ce zici că faci când sufli în el ca să ardă cu flăcări?, 370*
(37) *[Întrebare indirectă] Când cineva aleargă repede, repede, ca să nu-l prindă altul din urmă, ce zici că face?*
(38) *[Întrebare indirectă] Dacă cineva îți dă un creion şi d-ta nu-l ții bine în mână, atunci îl … ? (GEST)*, 1861

În exemplele menționate mai sus (32) – (37), se regăseşte o întrebuințare interesantă a negației, inițiată de anchetatorul care foloseşte negația ca un declanşator în prima parte a frazei, pentru a-i induce informatorului imaginea mentală reprezentată de termen, urmând ca acesta să reproducă de fapt printr-un răspuns la forma afirmativă, forma care se doreşte a fi obținută. În *Negation processing. A dynamic pragmatic account*, YeTian (2014) propune o teorie de analiză a negației care se poate aplica cu succes acestui tip de comentarii. La baza teoriei stă principiul analogiei limbii cu un joc, utilizat frecvent în literatura de specialitate (Lewis, 1979; Roberts, 2012; Ginzburg, 2012), conform căreia participanții interacționează conform unor reguli, pentru a atinge anumite obiective. Această teorie nu implică procesarea propoziției în afara unui context, ci, din contră, consideră contextul explicit ca fiind o parte integrantă în interpretarea propoziției. Analizând negația la un nivel discursiv, autoarea discută despre conceptul de context şi cum acesta interacționează cu interpretarea unei aserțiuni negative. Util în analiza noastră, este conceptul de *Question Under Discussion*[2] („chestiunea supusă discuției") care se dovedeşte a fi fundamentul teoriei propuse. Un discurs este structurat funcțional prin mai multe tipuri de relații, printre care şi cea de tipul *întrebare/răspuns*, iar QUD face parte din subsetul de elemente care alcătuiesc contextul discursului şi indică direcția în care este orientat discursul. Totodată, QUD asigură coerența discursului şi reprezintă sursa relevanței. Esențial este cănegațiafuncționează ca un declanşator care *atrage* după sine presupoziția semantică necesară pentru adaptarea/actualizarea contextului. QUD se poate asemăna cu argumetnul pozitiv al unei propoziții în sensul în care ambele au în

[2] *QUD* este un instrument de analiză devenit din ce în ce mai popular în lingvistică şi în filosofia limbajului. Acest concept a fost propus pentru prima dată de von Stutterheim & Klein (1989) şi van Kuppevelt (1995) şi aduce o explicație asupra modului în care o propoziție este încadrată în context.

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

comun valoare pozitivă. Pentru o propoziție ca cea din (32), QUD va fi *tac?*, iar argumentul pozitiv, *tac*. Restul structurii relative – *ce zici că fac?* din construcția interogativă, poate reprezenta o realuare a QUD sau într-o altă formă care să-l ajute pe infromator în răspuns, totul raportat la situația contextuală.

De vreme ce QUD are rolul de a asigura coerența şi relevanța, prin aportul de noi informații care actualizează contextul, atunci un efect similiar poate fi observat şi în cazul structurii relative din întrebare: *ce zici că fac*? nu este decât un auxiliar contextual metalingvistic cu rolul de a clarifica chestiunea supusă discuției, mai exact de a provoca vorbitorul să precizeze forma aşteptată de anchetator. Acelaşi model de analiza poate funcționa şi pentru celelalte exemple de comentarii. De exemplu, în (34) *[Întrebare indirectă] Când nu-ți mai taie coasa, ce faci cu ea?, 1092*, QUD declanşat de prezența negației este argumentul pozitiv la forma interogativă – *Îți mai taie coasa ?*, iar *ce faci cu ea ?* rămâne structura ce completează semantic contextul plauzibil şi va declanşa noutatea informațională descriptivă = (*rema*)[3].

În continuare, pe baza informațiilor menționate anterior, propunem un model simplu de analiză, care să cuprindă următoarele repere:

suportul lingvistic – discursul în care este cuprinsă negația;
suportul contextual – domeniul negației/structura sintactică în care este încorporată negația;
QUDnegat – chestiunea supusă discuției, argumentul pozitiv al propoziției negative, la fomra afirmativă;
rema – informația nouă;
referentul – termenul lingvistic anchetat.

(32) **Suportul lingvistic**: *Când nu tac, ce zici că fac?*
Suportul contextual: *când nu tac* [...]
Argumentul pozitiv: *tac*
QUD negat: *nu tac?*
Rema: *ce zici că fac?*
Referentul: *vorbesc*

(33) **Suportul lingvistic**: *Când omul nu vorbeşte, ce zici că face?*
Suportul contextual : *Când omul nu vorbeşte* […]
Argumentul pozitiv: *omul vorbeşte*
QUD negat: *omul nu vorbeşte*
Rema: *ce zici că face?*
Referentul: *tace*

[3] În cadrul organizării discursive, noțiunea de *remă* – termen pus în discuție pentru prima oară de către Henri Weil, în jurul secolului al XIX-lea – face trimitere la informația nouă dintr-o propoziție, în comparație cu *tema* care reprezintă informația deja cunoscută.

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

(34) **Suportul lingvistic**: *[Întrebare indirectă] Când iei un pumn de făină de grâu şi unul de făină de secară şi le pui la un loc şi faci aşa cu mâna (GEST), de nu se mai cunoaşte care-i făina de grâu şi care-i cea de secară, ce zici că faci?*
Suportul contextual: *Când* […] *nu se mai cunoaşte care-i făina de grâu şi care-i cea de secară* […]
Argumentul pozitiv: *se cunoaşte care-i făina de grâu şi care-i cea de secară*
QUD negat: *nu se cunoaşte care-i făina de grâu şi care-i cea de secară*
Rema: *le pui la un loc şi faci aşa cu mâna (GEST) ce zici că faci?*
Referentul: *amestec*

(35) **Suportul lingvistic:** *[Întrebare indirectă] Când nu-ți mai taie coasa, ce faci cu ea?*
Suportul contextual: *Când nu-ți mai taie coasa* […]
Argumentul pozitiv: *îți taie coasa*
QUD negat: *nu îți taie coasa*
Rema: *ce faci cu ea?*
Referentul: *bat*

(36) **Suportul lingvistic:** *[Întrebare indirectă] Dar, când focul nu arde bine, ce zici că faci când sufli în el ca să ardă cu flăcări?*
Suportul contextual: *[Întrebare indirectă]* […] *când focul nu arde bine* [...]
Argumentul pozitiv: *focul arde*
QUD negat: *focul nu arde*
Rema: *ce zici că faci când sufli în el ca să ardă cu flăcări?*
Referentul: *aţâţ*

(37) **Suportul lingvistic:** *[Întrebare indirectă] Când cineva aleargă repede, repede, ca să nu-l prindă altul din urmă, ce zici că face?*
Suportul contextual: *[Întrebare indirectă] ca să nu-l prindă altul din urmă* [...]
Argumentul pozitiv: *îl prinde din urmă*
QUD negat: *nu îl prinde din urmă*
Rema: *Când cineva aleargă repede, repede* [...] *ce zici că face?*
Referentul: *fug*

(38) **Suportul lingvistic:** *[Întrebare indirectă] Dacă cineva îți dă un creion şi d-ta nu-l ții bine în mână, atunci îl … ? (GEST)*
Suportul contextual: [...] *şi d-ta nu-l ții bine în mână* [...]
Argumentul pozitiv: *d-ta-l ții*
QUD negat: *d-ta nu-l ții*
Rema: *Dacă cineva îți dă un creion* [...] *atunci îl … ? (GEST)*
Referentul: *scapi*

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

II. RĂSPÂNDIREA DIN PUNCT DE VEDERE GEOLINGVISTIC A CONSTRUCȚIILOR NEGATIVE ÎN MUNTENIA ŞI DOBROGEA

Deşi comentariile din ALRRMD VI sunt provocate[4], acestea au şi un caracter spontan, în sensul în care asistăm la exprimarea experienței personale a subiectului (Faiciuc 1985: 43). Reprezentative pentru acest tip de comentarii sunt aprecierile generale însoțite de exemple ale termenilor care fac deosebirea dintre graiul anchetat şi graiurile învecinate (Faiciuc 1985: 44). Astfel, prin completările informatorilor menționate fie înainte, fie după exprimarea negației se realizează şi o localizare a diferențelor prin încadrarea termenului anchetat în graiul din care face parte (10). Aceste localizări depind de fondul de cunoştințe lingvistice ale subiecților şi sunt indicate în mod voluntar, mai degrabă cu intenția de a aduce clarificări asupra termenului anchetat, decât pentru a-l delimita geografic. Astfel, se întâlnesc situații în care sunt menționate şi regiunile corespunzătoare formei chestionate ca în (9) [...] *la oltén̬je* şi situații ca în (10) [...] *[se spune] pîn álti reĝiu̯ún̬* când se face simpla trimitere la o zona distinctă fără alte precizări de localizare.

De asemenea, consultând ALRRMD VI, în urma anchetei dialectale se poate delmita o arie geografică în care vorbitorii aderă mai mult sau mai puțin la o anumită formă gramaticală. De exemplu, analizând chestiunile anchetarilor care fac trimitere la aflarea formelor verbale de perfect simplu (1), (2), (5), (8), (9), (10) se observă următorul fapt de limbă: perfectul simplu apare cu precădere în regiunea de vest a Munteniei, la graniță cu Oltenia, apoi către centru regiunii frecvența este redusă, iar în Dobrogea asistăm la o absență totală utilizării perfectului simplu, unde vorbitorii afirmă absența formei verbale şi o localizează în zona de origine.

CONCLUZIE

Cu toate că adesea există o tendință de adaptare a limbajului între anchetator şi informator, care se manifestă prin selectarea unui sistem lingvistic comun (limba standard), acest fapt nu se petrece şi în situația exemplelor selectate în acest articol. Subiectul nu abandonează obişnuințele sale lingvistice, aşadar faptele de limbă rămân intacte.

În urma scurtei analize de mai sus, putem ajunge la următoarea concluzie: „fenomen ilocuționar" de respingere a negației este ilustrată la nivelul comentariilor informatorilor şi este specifică pentru intenția subiecților de a exclude anumite structuri gramaticale care nu caracterizează perimetrul lor lingvistic; cât privește „fenomen ilocuționar" de non-existență, aceasta apare în

[4] Spre deosebire de comentariile spontane care presupun o discuție liberă, cele provocate sunt lansate şi dirijate de către anchetator. Pentru o descriere în amănunt vezi Faiciuc (1985: 43–51).

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

comentariile anchetatorilor şi nu exprimă altceva decât absența şi neputința de a găsi fenomenul care face obiectul cercetării în cauză.

În ciuda caracterului semantic negativ, conceptul de negație poate avea şi utilizări ce conduc la obținerea unor afirmații *pozitive*. Deşi prin negație se exprimă de obicei non-existența sau respingerea, pusă strategic într-un context plauzibil, aceasta acționează ca un declanşator şi are rolul de a stârni interesul interlocutorul în dialog, făcându-l să contribuie la înțelegerea şi clarificarea mesajului prin aportul informațional nou.

BIBLIOGRAFIE

ALRRMD VI = *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Muntenia şi Dobrogea VI*, de Teofil Teaha, Nicolae Saramandu, Bogdan Marinescu, Bucureşti, Editura Academiei Române, ed. Nicolae Saramandu, Manuela Nevaci, Bucureşti, 2020.

Conțiu/Marinescu 1973 = Mihai Conțiu, Bogdan Marinescu, *Factori ai modificărilor în mesaj implicați într-o anchetă dialectală*, în „Fonetică şi dialectologie", VIII, p. 141–152.

Dumistrăcel/Hreapcă/Birleanu 1997 = Stelian Dumistrăcel, Doina Hreapcă, Bîrleanu Ion Horia, *Ancheta dialectală ca formă de comunicare*, Bucureşti, Editura Academiei Române.

Evans/Green 2006 = Vyvyan Evans, Melanie Green, *Cognitive Linguistics: An Introduction*., Edinburgh, Edinburgh University Pres.

Faiciuc 1985 = Ioan Faiciuc, *Comentarii ale informatorilor privind variația dialectală. Note pe baza NALR–Banat*, în „Anuar de lingvistică şi istorie literară" (ALIL). A. Lingvistică, XXX, p. 43–51.

Glenberg/Kaschak 2002 = Arthur Glenberg, Michael Kaschak, *Grounding language in action*. "PsychonomicBulletin Review", 9, p. 558–565.

Kaup/Yaxley/Modden/Zwaan/Lüdtke 2007 = Barbara Kaup, Richard H. Yaxley, Carol J. Modden, Rolf A. Zwaan, Jana Lüdtke, *Experient al Simulations of Negated Text Information*, "The Quartely Journal of Experimental Psychology", 60, p. 976–990.

Kuppevelt 1995 = Jan van Kuppevelt, *Discourse Structure, topicality and questioning*, "Journal of Linguistics", 31(1), p. 109–147.

Lewis 1979 = David Lewis, *Scorekeeping in a language game*, "Journal of Philosophical Logic", *8*(1), 339–359.

MacDonald/Just 1989 = Maryellen Coles Mac Donald, Marcel Just *Changes in activation level swith negation*, "Journal of Experimental Psychology Learning Memoryand Cognition", 15, p. 633–642.

McKinstry/Dale/Spivey 2008 = Chris McKinstry, Rick Dole, Michael J. Spivey, *Action Dynamics Reveal Parallel Competition im Decision Making*, "Psychological science", 19(1), p. 22–24.

Roberts 2012 = Craige Roberts, *Information structure in discourse: Towards an integrated formal theory of pragmatics*. "Semantics and Pragmatics", *5*(6), 1–69.

Stutterheim/Klein 1989 = Christiane Stutterheim, Wolfgane Klein, *Referential Movement in Descriptive and Narrative Discourse*, "North–Holland Linguistics Series: Linguistic Variation", 54, p. 39–76.

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)

Tian/Breheny/Ferguson 2006 = Ye Tian, Richard Breheny, Heather Ferguson, *Why we simulate negated information: A dynamic pragmatic account*, "Quarterly journal of experimental psychology", 63, p. 2305–2312.
Tanenhaus/Carol/Bever 1976 = Michael Tanenhaus, John Millar Carroll, Thomas Bever, *Sentence–Picture Verification Models Theories of Sentence Comprehension: A critique Carpenter and Just*, "Psychological Review", 83, p. 310–317.
Vântu 1991 = Ileana Vântu, *Strategia întrebare – răspuns într-o anchetă dialectală*, în „Fonetică şi dialectologie", X, p. 115–120.
Ciolac/Chioreanu/Magda/Tiugan 1984 = Marina Ciolac, Margareta Chioreanu, Manuela Manu Magda, Marilena Tiugan, *Dialectologie urbană şi sociolingvistică* în *Tratat de dialectologie românească*, Craiova, Editura Scrisul Românesc, p. 59–82.

ASPECTS DE L'UTILISATION DE LA NÉGATION DANS LES COMMENTAIRES MÉTALINGUISTIQUES DE *ATLAS LINGUISTIQUE ROUMAIN PAR RÉGIONS. MUNTENIA ET DOBROGEA VI*

Résumé

Cet article porte sur la négation. Nous nousproposonsd'analyser du point de vuecognitif, lescommentairesmétalinguistiquequicontiennet la marque de la négation nu. Le but principal est de mettre en évidencedeuxcatégoriessémantiquesexprimées par la négation (1) la non-existence (2) le rejet et de construire un cadre théorique du concept QUD en relationaveclescommentairesanalysés. Le secondobjectif est de proposer un cadre d'analysepourmontrerl'applicabilité de la théorie QUD.

Universitatea din Bucureşti – Şcoala Doctorală Litere
str. Edgar Quinet 5–7
francesco.constantin@yahoo.com

BDD-A31895 © 2020 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 17:00:11 UTC)